

چالش‌های ارزشیابی اساتید توسط دانشجویان از دیدگاه اساتید دانشگاه علوم پزشکی تبریز

علی جنتی^{*}، محمدرضا نریمانی، معصومه قلی زاده

دانشگاه علوم پزشکی تبریز

Janati1382@gmail.com

مقدمه: ارزشیابی آموزشی به عنوان فرایند مستمر و منظم برای بیان، کنترل و اطمینان یافتن از کیفیت فعالیت‌های آموزشی مورد استفاده قرار می‌گیرد. ارزشیابی اساتید نیز به منظور تأکید بر بهبود فعالیت‌های آموزشی و ایجاد بازخورد مناسب به اساتید در جهت ارتقاء آموزش صورت می‌گیرد. مطالعات انجام یافته حاکی از این است که ارزشیابی اساتید از صحت کافی برخوردار نبوده و در ارتقای کیفیت آموزش چندان مؤثر نبوده است. این مطالعه به منظور بررسی چالش‌های ارزشیابی اساتید از دیدگان اساتید در دانشگاه علوم پزشکی تبریز طراحی و اجرا گردید.

روش کار: این مطالعه کیفی با استفاده از رویکرد "پدیدار شناسی" انجام

شد، برای این منظور ۱۶ نفر به صورت نمونه مبتنی بر هدف و به طور همگن انتخاب و تجربیات آنها با روش بحث گروهی متمرکز نیمه ساختار یافته طی جلسات متعدد ضبط و پیاده شد و تجزیه و تحلیل آن همزمان با پیاده کردن متن با استفاده از روش تحلیل محتوا انجام گرفت. در این مطالعه برای افزایش قوام، صحت و درستی داده‌ها از روایی شرکت‌کننده و برای پایایی از نمونه‌گیری مبتنی بر هدف استفاده گردید.

یافته‌ها: درون مایه‌های اصلی پدیدار شده در این ارتباط شامل روایی و پایایی فرم ارزشیابی، عدم تعریف روشن اثربخشی آموزشی و کیفیت آموزشی به دانشجویان، قضاوت احساسی و نیازهای روانی، ویژگی‌های رفتار استاد، ضعف مهارت‌های ارزشیابی در دانشجویان، بی‌قیدی و بی‌مسئولیتی دانشجویان در قبال تکمیل فرم ارزشیابی، دخالت اغراض شخصی و بودند که هر کدام دارای تعداد زیادی درون مایه فرعی بودند.

بحث و نتیجه‌گیری: درون مایه‌های استخراج شده بیانگر وجود تعداد زیادی از چالش‌ها در مقوله ارزشیابی اساتید توسط دانشجویان است. به نظر می‌رسد که برای غلبه بر این چالش‌ها تغییر ساختاری در شیوه ارزشیابی و ساختار پرسشنامه ارزشیابی صورت گیرد.

کلمات کلیدی: چالش‌های ارزشیابی، اساتید، دانشگاه علوم پزشکی تبریز